

ELŐFIZETÉSI ÁR:	
Egész évre . . .	6 frt - kr.
Félévre	3 „ - „
Negyedévre . . .	1 „ 50 „
Egy hóra	50 „
Egyes szám	12 „

HIRDETÉSEK	
felvételnek	
a kiadóhivatalban:	
Kazinczy-ut. 20. sz.	
s Czéh Sándor özv.	
könyvnyomdájában:	
Szél-utca 2.	

Kiadótulajdonos, felelős szerkesztő:
SZÁVAY GYULA.

Megjelenik vasárnap.

Szerkesztőségi iroda s kiadóhivatal:
Kazinczy-utca 20. sz.

POÉTÁK.

Ahány poeta csak legyen,
Kiállhatatlan mind nagyon,
Azt mondja mind, hogy ő „talány,”
Fedig egyforma mind ahány;
Kisugó szög minden helyen,
Fjesztő módon fjesztelen.
Ami csak furja kebelét,
Azt feltálatja mind eléd,
Szerelmét és búbánatát
S mi bajt csak Isten rája ad!
Ha éjjel elgondolkozik,
Ha felleges, sötét az ég,
Ha rá megint szép nap derül,
Ha oszt megázik emberül,
Ha jó tavasz, ha múlt a nyár,
Az mind az ő tollára vár,
Még nem tudnád mindezeket,
Ha ő nem dallaná neked!
S hogy mit nem tűr az „ah kebel”,
Szintén fölötte érdekel,
Azonképen a lányka, kint
„A kincs, a pompa elvakít,”
Ki hévvel nem karolja át
Mi lantosunk czingár nyakát,
S kiből végül mi más leszen:
Egy megvetett, egy hűtelen!
Legszebb volt annak idején,
Hanem leszólva már szegény,
Mert jó az elbusult titán
Örüsz magadban: halni tán?
Oh nem, csak közli azt veled,
Hogy ah, már újlag szeret,
S meg kell tudnod, mind hasztalan,
Hogy „ő” =jének mily orra van,
Hogy szeme csillag, keble hó,
A foga gyöngysor, szíve jó,
Hogy így, meg amugy szereti:

Mind új dolog s eredeti!
Mellette persze elhiszed,
Hogy nincs e földön nála szebb,
S hagyod poetád boldogan,
Ki most meg sir felé rohan,
Mert hát ez a kufár világ
Örökké tyúkszemére hág,
Nincsen dalolni már kinek,
A tömeg úgy sem érti meg,
Nincs pálya, tér neki való,
Minden helyen „rideg való!”
Uralkodó itt a hitvány anyag,
Salakjában ő nem marad,
„Nem, nem!” kiált s megy pisztolyér
(Megjegyzé, hogy mi ezélra kér,
Nehogy egy a kérték közül
Adjon neki véletlenül.)
„Hát nem kapok?! kegyetlenek!
Meghalnék s még azt sem lehet!”
Szól és pár röpké év után
A testben s jó kedvben sovány
Poétát egy asztal megett,
Kövér urban felismered,
Ki csöndesen utána lát,
Ugy végzi jó hivatalát,
Nevet, beszél, légynek se árt,
Rág toll helyett most pipaszárt,
Leszállt a hev, vagy sem magas,
Kebel helyett fő most a has,
Szóval bevallja, hogy manap
Fél van s akármit mondjanak:
Legjőzte a hitvány anyag!

Morál:
Akármit is darál
Egy-egy poeta gusztusa szerint:
Csak lári=fári mind.

Sz. Gy.

Kóstoló.

Egész farsangon össze-vissza
Annyit mulat az ember,
Hogy ilyenkorra jóllakik már,
S beleharapni sem mer.

Hanem az már belénk van oltva,
Hogy örülünk a jónak,
S telt gyomorral is nekiállunk
Egy kis jó kóstolónak.

Fidibus.

Színházi reform.

Tudnánk egy módot, melylyel Mándoky telt házat csinálhat magának. Adjon minden jegyre egy nyerő ezédulát, mint a szomszédos panorámában, s nyerjenek ott tüt, plajbászt, esecsebecsét: — mingyárt tódul a közönség, akar csak a panorámába.

Bukott jelöltek elleset sóhajai.**Mihály Antal.**

Itt is megcsalódtam, de azért nem bánom
Ugy jártam, mint hajdan egy bizonyos bálon.

Lippóczy Miksa.

Biz én belebuktam, de így van, hiában,
Hye bajra ninesen szer a patikában.

Bejezy József.

No, nagyobb bukás is történt már Nagy Idán,
De meg aztán: sutor ne ultra crepidam.

Kiss Jenő és Horváth Lajos.

Bukti biz ez szépen, pedig ez se kellett,
Maradjunk mi, pajtás, pőrös akta mellett.

Dr. Petz Lajos.

Képtelenség az, hogy itten elbuktattak,
De arzatlanág, hogy arzképet is adtak.

Tüske János.

Rosszul esik mégis az ilyen embernek:
Én vagyok a Tüske s engemet esipnek meg.

Tauber Károly.

Fogadatlan lévén és prókátor ember,
Kinnrekedtem híz én a fizetésemmel.

Réthy Ferencz.

Képviseleoségem sirja fölé mostan
Sirkövet faragok mély búbanatomban.

Terczett.

Az akasztófa előtt.

„Jaj de magas ez a vendégfogadó!”

„Meguntam az életemet!”

„Fel, fel vitézek!”

Spanga.

Pitély.

Berecz.

Pagát Pepi ultimói.

Szentmártonban nagyszerű bálát adtak. Nagyszerű azért volt, mert magunk is kinn voltunk egyaránt a javából. Mikor kiértem, csak elesodálkoztam, hogy elmentem, most meg azon csodálkozom, hogy visszajöttem. Olyan jó sorban voltunk ott.

*

Hanem Győr ki is tett magáért. A Jenő gyerek frakkja szárnya egész kis vízvezetékké fejlődött, úgy izzadt; a többiek sem engedték a 48-ból. kivilágos kivirradtig kopogtatták a nagyvendéglő federvájszos, szappanos padlózatát. Akkor aztán elfeküdtek, ki ide, ki oda, ki schova. A jó János a megmondhatója, ki hol ébredt napvilágra másnap!

*

Rettentően csüngött a feje a Bandinak visszautazóban. Mi bajod? Kérem tőle. Ne is kérdezd! feleli ő. Hej, maradtál volna te ott még, — mondom neki — olyan jó patikában, mint a szentmártoni, találtál volna orvosságot a bajodra.

Veöreöshaydmássy Max ór

a bőske új arisztokrata.

A „khóstoló“-ra nem megyem,
Mert az khóstáló lesz nekem.

*

Nadjon tetszik nekem a graf,
De még jobban a fotograf.

*

A Freulein Miezi úgy khöszönt,
Mintha mondná: imádom önt.

Garantírozott hírek.

— Hiezi aki akarja. —

□ **J. u. d. Leszlényi I.** a kaszinó tiszteletbeli elnökévé választatott.

× **Solymosy** elragadtatással beszélt a győri közönségről első két fellépte után.

∠ **A függetlenségi párt** Győrött erősen szervezkedik.

□ **A jogakadémia** helyiségei szűknek bizonyultak, oly tömeges a látogatás.

= **A római pápa** csakugyan Győrbe teszi át lakását, dr. S. tavalyi ajánlatára.

— **Viktor a monoklival** nagy hódításokat tesz. Meghívást kapott Szentpétervárra, hol mint szépség, entrée mellett fog bemutatni az előkelő köröknek.

Garabonczias látcsöve.

A színházban.

Hetényi ur, a nemzeti színház tagja vendégszerepelt itt a mult héten. Legtalálhatóbban jellemezhetjük, ha elmondunk róla egy kis megessett dolgot. Egy ünnepi színházlátogató, (aki csak a vendégek elő-

adásain megy el színházba) dícséri a mi vendégünket, hogy itt meg itt, ezt meg ezt a részét szerepének, milyen jól adta s ő mily jól mulatott a szép előadáson. Mikor jól kibeszélte magát, felvilágosítottuk, hogy hiszen azt a szerepet Bérczy játszotta, az a másik volt a vendég. Ugy bizony!

*
*
*
Olgában Follinuszné érdemli a pálmát. Örülési jele-
nete alatt a közönség sorai közt nem egy helyen láttunk
esilogni könyes szemeket. A jó mama (Beczkiné) mikor
drámákban szomorú szerepeit előadja, meglehetősen sajnála-
tot képes ébreszteni maga iránt.

*
*
*
Szerdán Ellinger Ilonka jutalomjátéka volt: „Furesa
háboru.“ Elzát játszotta, ami egy kissé nagy merészség a
mi kedves naivunktól, de hát jutalomjátéknak elüti! Közön-
ség nem igen nagy számmal, de azért fényesnek mondható,
ha másért nem, hát a sok egyenruha miatt is. Négy
páholy volt szépen megtelve egyenruhás tisztelőkkel. Mind-
annyia tiszt. Hiába, Ilonka tisztos hölgy.

*
*
*
Csütörtökön aztán ünnep lett a házban, megérkezett
Solymosy öt előadásra! Hanem sajnós, kevesen tartják

szem előtt a parancsot, hogy „az ünnepnapokat becsülete-
sen megüljed“, mert az ülőhelyek jórésztben üresen marad-
tak. Pedig a hatalmas Ollendorf felett aki jelen volt, jól mu-
latott, sokat tapsolt, különösen mikor ezt a négy jeles kup-
lét elénekelté:

I.
Zágráb megint protestál,
A horvát tótágast áll,
Követ, sarat ragadnak
Láttára egy magyarnak.
A címere leverve,
Nem kell neki a nyelve,
De kell a milliója
Hol a spongya?

II.
Hrovátszki parlamentben
Van most már minden csendben,
Nincs több beszéd goromba,
Nem nő a bolond gomba,
Nem volt lakat a szájon,
Hát van most már a házon.
Mert egy nagy ur aszongya
Hol a spongya!

III.
Nehéz manap megélni,
Egy-két forintho' férni,
Kétszáznegyvenezzerre
Gondolni is ki merne!
És lám nálunk százezrek
Az udvaron hevernek.
Tolvajnak van rá gondja,
Hol a spongya?

IV.
Szeszre, husra, kutyára.
Pénzre és zongorára.
Mindenre van adónk már,
Miniszter ur — titok bár —
Itt megsughatom bátran.
Mért fáj feje a várban
Kuplé adó a gondja,
Hol a spongya?

*
*
*
Másnap esitt, csatt, puff, győzött és hódított. Abonyi-
néval oly bevégzett tökéletességgel játszottak, hogy nagyon
meg lehetett érteni a nagyérdemű, de kis számú közönség
lelkessült tapsviharait.

*
*
*
Még egy újdonsága van mostanság a szini világnak.
kedden lesz Mikey jutalomjátéka, melyről szóljon ez a je-
lentés:

Tisztelt nép! Mikey Lajos uri ba- rátunk mi velünk fog kedden foglal- kozni. Értésetekre adom tehát, hogy ezen Garabonczias Diák utazása Győr körül

korántsem a mi mostani életünkre vo-
natkozik. Akkor történt ez, mikor még
én egy vadon röpököttem sárkányomon,
mikor még nem telepedtem le ezen tisz-
tes városban. Valami régi poéta írta le
a dolgot, nem kell neki hinni, hanem
jó lesz megnézni.

Különben a darab teljes ezime Mikey ur színlapja
szerint: „Garabonczias Diák utazása Győr körül, nagy
látványos és tüneményes, eredeti tündéri bohózat, da-
lokkal és táncszal, 7 képen, írta G. D. I-ső kép: „A
Garabonczias érkezése Révfatuba.“ II. kép: „Tündér-
ország Győrben.“ III. kép: „Az ujjvárost menyecske.“
IV. kép: „Színelőadás a Nádor-fogódóban.“ V. kép:
„A pingédi prókator.“ VI. kép: „A Poeta.“ VII. kép:
„A Garabonczias Diák jutalma.“ Megjegyezzük, hogy
nem valami alkalmi darab, s ama G. D nem e lapok szer-
kesztőjének szokásos álnévét jelenti, egyáltalán e régi bo-
hózatot nem is ismerjük, ha esetleg alkalmi vonatkozások
lesznek benne, azok megírásában teljesen ártatlanok vagyunk.

Tzompó Miháj és Tsörge Ádány hü nászok

tanálkozásása a sor eránt.

Miháj. Mán énnéköm csak még sé tecczik, ahogy ezök a zurak esajják a szögin embört. Mán még az bótban is úb bánnak vélünk, ahogy nem kéne.

Ádány. Mi baja történt nászom?

Miháj. Mi bajom? Hát bémönök egy bótban, mondok aggyanak sejöm kendöt a Juczi leányomnak, mer itt kis ára van. attak is, de ollan dérága vót, hogy mán nem állhattam ki, hogy rájuk né kajácsak: „Hallák a zurak, tögyék bolonddá a zöregaptyukat né engöm! mer midönt ollan nagy árra tartannak, osztény mégis kiirgyák az bótajtóra, hogy rövidáruk!”

TARGONCZÁS MATYI ÉS RÖNDÖRZŐ MUKI
az dolgok sorárat.

Targonczás Matyi.

Hallomása van-e róla, hogy Budapesten egy kártya-barlangot fedezvén fel a rendőrség. Utána kelletnék nézni, netalán nálunk is rejtőzik egy banda.

Röndörző Muki.

Utána is néztem. Elmentem az Vörös Janesihol, mondok van-e

Banda? Aszongya van. Hun van, kérdöm én? Aszongya mingyá itt leszen. Mondok, hogy hijják

kendet? Aszongya Vörös. No akki fája van kendnek, mingyár szöggye elő kend a tökött, makkot, zödet is mer baj lösz! Igy! No, szödött is elő éppárt, de abbú sasé lött ki a kártya, mer ismeröm, hanem azé beesuktam vóna iket, de a pikulás igön jó emböröm, hát nem töttem! Most kimönök az restellacizijóban, mer azt hallom, hogy a vesútón is osztogatnak kártyát pizér. Létartóztatok mindönkit az kasszabarlangbann.

Györi krónika.

Egy jelöltet a választója

Azzal tisztelt meg a minap,
Hogy önmázolta arczképét is
Elküldte a jó férfinak.

Ez megköszönte hirlapokban,

Amaz meg így szabadkozott!

Oh, kérem szépen, telik onnan

Több is, honnan ez szarmazott.

De mortuis nil nisi bene,

Tartja a régi példaszó;

Meg is felel ennek nagyon sok

Gyászjelentés s bucsuztató.

Hanem már egyben-egyben annyi

A komolyság s százféle jó,

Hogy naivul kivész belöle

Ép a komoly diszkréció.

Rettentő módon mondogatta

Egy kriglis jó kompánia,

Hogy a városi főügyésznek,

Akárhogy: meg kell buknia.

Felel egy a másik csoportból,

Bizony, bukik a főügyész,

Pedig elkelne nálatok, ha

Ügyész nem is, de egy kis ész!

Hát Wottitz, a nagy hallgató is

Vaskalapos atya leve,

Mondják is, hogy ő lesz ezentul

Köbhegyinek ellenfele.

No, tudja Isten, legalább én

Azt nem hallottam soha még,

Hogy valahol kiásta volna

Csóka a varjunak szemét.

Hogy Bierbauer Mihálkovicsesal

Helyet foglal most odabenn,

Helyén való dolog s fölötte

Nagy az öröm minden helyen.

Ennél csak egy nagyobb öröm van,

Melynek alapja nem hamis:

Hogy Repesznyéli Nyáli János

Kipusztult végre innen is!

Kis klasszikus.

Miscetur penitusque cavae plangoribus aedes.
Miska tur félve és a kávé a siránkozástól édes.

*

Alma parens, confessa deam qualisque videri.
Az almának engedelmeskedve, Kohn a fess deák ilyest látott.

*

Quam semel informem vasto vidisse sub antro.
Mily alaktalan vastag zsemlyét láttam Antalnál.

*

Obsidet atque imo barathri ter gurgite vastos.
Obsidot és imát gurgitott a viskos Tera Baráthira.

*

Kis klasszikusunk megpróbálta előnyösen ismert latin tudományával magyarból fordítani egyetmást latinra. Sikerült neki! Az eredetét híven követő fordításból izlettetőül itt közlünk néhány sort.

„Lente-lente procul-quietus-sedit omnis, et ego avena-domicilium-ex, lacus niger speculum-ego meus-contremiscit-senex, sursum-feci solus-in, ut omnis-cui procul-dico, qualis suavis sentio-ego(y), potavit lacus super placidus-mane-ecce.“

(„Lassan-lassan elcsendesült minden, s én az ablakból a tó setét tükörén elmerengvén, feltettem magamban, hogy mindenkinek elbeszélem, mily kedves érzemény itt a tó fölött szenderegni.“)

Le meneau a dix mètres de hauteur.
A Manó tíz méter hosszú.

*

J'ai mal à la tête.
Bajom volt Téthén.

*

Combien vaut l'eau?
Hogyan ugat a ló?

*

Je vais souvent à église.
Gyakran járok Elizhez.

*

La flèche vole, siffle, frappe au milieu du coeur de Gesler.
A hushoz akar siflit kapni a miliomos C. ur Geslertől.

*

Qu'est-ce que c'est que ça?
Keszeg, kész-e a kasza?

*

Tiens! voilà Mathieu!
Fogd meg a fátyolát Matyinak.

*

Comment vas — tu, ma vieille?
Komám, vashól vagy te ma öregem!

Bernát Gazsi Nr. II.

Monumentális mondasok.

Gyenge lábon áll szegény Kordély Jenőné. Minap sétáltunk, véletlenül az árnyékomba ütdött, hát 'abban is elesett szegény s úgy rádólt az árnyékomra, hogy nem birtam addig tovább menni, mig fel nem vették róla. Azóta, mikor ütdögélek napos időben a kerti lóezán, folyton jeges borogatást kell raknom az árnyékomra.

*

Halásztam a napokban a Balaton partján, ahol az a híres fogas terem, amelyik tudvalevőleg apró halakkal él. Fogtam egy pár kis halaeskát, de biz én kedvetlenül tértem haza, ott egy tálba beledobtam az apróságokat, s rákiáltottam János szolgámra, hogy akassza kabátomat a fogasra! Mit tapasztalok ekkor? Amint én a „fogas“ szót kimondom, elkezdenek fizekándozni az én apró halaim s ugrálnak ki a tálból! Ki gondolta volna, hogy összetévevesszék a ruhafogast a fogas hallal?

*

Náci komámnak oly sötét haja van, hogy ha a szabadba megy, azonnal beborul, esik, dörög, villámlik. Épen azért gazdász lett s most ha zivatart vagy esőt akar, csak kiáll a háza elé s megrázza sötét üstökét. Van is neki jó termése mindig!

*

Volt egy színész barátom, ez a színházban anynyira csillogott művészetével, hogy láttakor az egész közönség megvakult.

*

Oly éles látó képességem van, hogy nincs szükségem késre. A kenyeret úgy szegem meg, hogy rá-nézek.

*

Borzasztó vihar dühöngött egykor az olasz partokon, a merre sétáltgattam. Az összes járókelőket a tengerbe sodorta, de én kikerültem a veszélyt, mivel roppant erővel kapaszkodtam kabátomba.

*

Szívós emberek laknak odalenn az alföldön. Ott ha egyik agyonüti a másikat, ez föl se veszi, felgyógyul.

*

Kitünő zsebórája volt az édes apámnak. Mutatott órát, perezet, másodperezet, ütött, sőt tüzet is jelzett.

Jeromos a bálban.

Frakk- és cylinderben kellessék járnom, ha ez a kis história meg nem esett. Teszem pedig e nehéz esküt azok kedvéért, akik különben rám fognák, hogy én — költöttem.

*

Fenekes Jeromos, rektor uram — józan volt. A esuda annál nagyobb, minthogy a farsang kellős közepének egy hétfői reggelén történt.

— Feleség! bálba megyünk! — ezen szavakkal rontott be a még reggeli pongyolában diszelgő nejéhez és apró hamvas-szürke szemei az egyszer nem az Árendások papramorgójától, hanem az örömtől csillogtak. Ej-ej, nézd csak édesem, milyen kitüntetés, a pápai jogászok meghíttak bennünket a báljukra. Aszondja tekintetes (hallod Lenesiké!) Fenekes Jeromos urnak — nagyabecsült családjával!

Rektorné asszonyom akkorát bámult ezen a halatlán kitüntetésen, hogy egy darabig szavat sem talált annak kimondására.

— De hát izé... hogyan van? tekintetes? — talán nem nekünk szól? Meg aztán... izé... nekünk nincs is családunk?...

És tekintete szemrehányólag esett mester uram napbarnított arczára.

— Az nem baj, asszony! Elvisszük a Keesegei koma leányát, a Linát és úgy mutatjuk be, mint a magunkét. Én ugyan nem is tudom elgondolni, hogy a pápai jogászok honnét ismernek minket? Ha csak a „Veszprém-megyei Naptár“-ból nem, ahol, tudod, a rektorok is bele vannak nyomtatva. Hanem hát mind egy. Elmegyünk asszony, mulatunk akkorát, mint egy emeletes ház.

Rektorné asszonyom csak bámult ezen a szilárd elhatározáson. Fenekes ur azon nyomban átsietett a meghívóval nemzetes Keesegei uramhoz, a nótáriushoz, előadva, hogy öneki — leány kell: mert imhol rajta áll a meghívón, hogy „családjával“, neki pedig — mint a nemzetes — koma urnak tudni tetszik — családja nincs, hát hadd jöjjön el velük — a Lina. — Én nem bánom: csak az erszényem meg ne bánja. Ezt a böles feleletet adta a falu érdemes tollnoka és hitták a leányzót.

Szép karesu alak volt, összes bájaival egy kifejlett szépségnek, pedig — állítólag — csak az őszszel lesz 16 éves. Hogy készörömmel beleegyezett az elmenésbe, azt ugyan felesleges is bizonyíthatnom.

A leány sohse elég fiatal a bálozáshoz és sohse elég vén — a férjhezmenésre.

*

A pápai jogászok-bálja híres — a defecitjéről; mintha csak Szapáry csinálná nekik minden évben a költségvetést. Hanem azért pompásan mulat ott mindenki, aminthogy Fenekes Jeromos ur is jól érezte magát — eleinte! Dizmagyarba öltözött erre az alkalomra s ugyanesak járta a lassut meg a frisset hű életpárjával.

No a Linácska — ne feledjük, hogy ma mint Fenekesék lánya szerepel — az meg pláne kitünően mulat. Nem esuda: Tóth Elemér, a főrendező, s a legügyesebb tánczos teszi neki a szépet!

Mindenik fél el van a másik által ragadtatva.

Lina nagysám a rendező ur finom udvariasságát és műveltségét bámulta, viszont Elemért táncosnője bájai bilineselék le, úgy hogy szívesen feledé érte a falusi ártatlanság (nem mondom: együgyűség!) egynémely véletlen elejtett kifejezését. Mondjam tovább? Megszerették egymást. Elemér jogvégzett fiatal ember, ki házasulni óhajt.

Fenekes Jeromos meg-megütögte Tóth Elemér vállait. Tóth Elemér meg-megszorongatta Fenekes Jeromos kezét. A Keesegeiek lánya meg ha ránézett Elemérré, majd elolvadt öntüzeiben. Jeromosné a szeméit dörzsölte.

Fenekes Jeromos józan volt.

Elérkezett a szünóra, lekerült a ezigány az emelvényről s húzta odalenn, természetesen a főrendező ur asztala mellett. Lina ábrándozott, Jeromos ur ábrándozva ivott, Elemér ábrándozott, ivott és udvarolt. Jeromosné ásítózott.

Minden szépen ment volna, ha egy váratlan eset meg nem zavarja a boldogság előkészítő utját.

A boldog Elemér elérkezettnek látta az időt, hogy tisztességes szándékával komolyan is fellépjen. Ezer meg ezer apró ezélzást tett majdani boldog családos életéről, ezekre a ezélzásokra Lina kisasszony még édesebben ábrándozott, Jeromos ur még nagyobbakat ivott s Jeromosné még gyakrabban ásított.

Az ügyes Elemérnek nem nagy fáradságába került e kérdésre terelni a társalgás fonalát, miután egyedül ő társalgott.

Odahajolt a mamához s a fiui szeretet és tisztelet hangján adta elő, hogy ő abban a korban van, midőn jövőjét, boldogságát érett észszel megalapíthatja.

Fenekesné asszony minderre azzal felelt, hogy ásitásai fenyegető nagyságúak és szaporák lettek, míg Fenekes uram az üveg fenekére sportszerű passzióval tekintgetett.

Elemér ur épen e szavakat sugja Jeromosné fülebe: „Asszonyom, én imádom az ön leányát, én boldoggá fogom őt tenni, tegyen boldoggá ön is engem: én ünnepélyesen megkérem kezét.“

Az átkozott ezigány meg azt a lágy, „Du, du, du nur allein“-t húzta, melynek hangjai szintén közreműködtek, hogy Jeromosné felelet gyanánt szépen lehajtsa álmos fejét Elemér ur vállaira. Elemér azt hitte, hogy elérzékenyülve sir anyai örömeiben, tehát tőle kitelhető módon elérzékenyült szintén Fenekes uram mindaddig csak ivott, de épen eleget is ivott ahhoz, hogy e látománytól indítva két boros palaczk közül az egyiket, az üreset, Elemér urnak lirai fejéhez vágja e szavakkal: „Vessz meg te asszonyesábitó!“

(Folytatás jövőre jön.)

Rendelés alatt.

Orvos. Nos, minő hatást érez ma?
Pacziens. Hatást? Azt nem érzem herr von doktor.
 Csak azt az öthést. De az is elég!

Lakoniceze.

D'Equilliers marquis. Igaz, hogy ki vagyok utasítva
 Budapestről?
Báró Firtli. Marquis, már ki!

Báró Firtli.

Firtli. Még mindig megmahad nézete mellett, nem akah egy váltót elfogadni?
Iczig. Én nem válthozom, se nem válthozom magával szemben.
 *
Iczig. Mit gandalja? Én thalán adom magának megint khülesün?
Firtli. Heménylem, hogy egy jól gahantihozott kötelezőhe csak ad?

Iczig. Én másra nem adok, mint legfölebb egy jó kötélre!

Táncsics.

Hosszu felhívást kaptunk, melyet a „Tanesies-ünnepély bizottsági elnöke“ azon kéréssel intézett hozzánk, hogy közöljük. Miután lapunk terjedelme s a felhívás hosszúsága, ugy a tárgy fontossága nem állanak arányban, kivonatilag itt csak annyit közlünk, hogy Budapesten állandó bizottság alakult, melynek ezélja Tanesiesot és nejét öreg napjaikon oly helyzetbe hozni, hogy a megélhetés anyagi gondjaitól mentek legyenek. A bizottság **zerge-uteza 5. sz.** alatt található s elfogad Táncsics részére mindennemű adományokat, ugyanott megrendelhetők Táncsics művei (7 kötet 3 frt 50 kr.)

Mindezekre tisztelt közönségünk becses figyelmét felhívjuk.

SZERKESZTŐI LEVELEZÉS.

Uj klasszikus. Máskor is. **Sz. Kálmán.** A szerelem őszinte hangján szól, elannyira, hogy csakis olyan lapba lehetne közölni, melyet első sorától utolsóig a szerelem őszinte hangja hat át. Minthogy ilyen lap nincs, tehát közölhetlen. Azon vakmerő ijesztgetése, hogy még 60 db. van iróasztalában hasonló ehhez, s azokat mind beküldi hozzánk! alaposan megrémített. Ne tegye, mert mi életre-halálra védelmezzük magunkat. **Sinus. Győr.** A mostaniakon meglátszik a figyelem és a figyelmeztetés fogantatja. Közöljük! Műfordításából is bevált egy esomó. **Z-thi B-a. Bpest.** Sokszor felhasznált point. Va-

lami mást. Az ügyes verselő kilátszik ebből is. **Invincibles.** De már későn érkezett. **Bakafántos.** Gyöngék. **Nekeresdi.** A „kis Juliska“ versében nincs annyi humor, mint komikum a kísérő levélben: „Tek, szerk. E pár sor felvételét kérném, ha azt képesnek találja, b. lapjában.“ Képtelen biz ez. Különben, mivel utóiratában is sürgölődzik, hát teljék kedve, itt van: ha humoros nem is, de mulatságos. Hadnagyocska!

I. A szép kis Juliskának nagy baja van beteg a hadnagya kórházban van!
 III. Mert látni a betegit a kacsingatni vele megy szép Juliska a kórház mellett el.

II. Juliska sétálgat, nem tudják hol bár messze laknak onnan az utból ki nem dül!
 IV. Az ablaknak oh ezerencese! rácsazata nincs, s eltűnik Juliska híre hamva since!

T. E. P. Kocsér. Köszönjük a figyelmet. A gomba gomba ugyan, de nem a legbolondabb fajtából való. Hagyjuk békén tenyészni, majd hajt talán ez sokkal szebb példányt is! **Több kéziratról jövőre.**

Irodákban elkerülhetetlenül szükséges
 kitűnő
hektograf-massa
 kapható
Stirling Károly gyógyszerárában.
 Kilója 2 forint.
 Ugyanott utasítás szerezhető a vele való bánásról.

9504.
 tk. 1883.

Árverési hirdetményi kivonat.

A győri kir. törvényszék mint tkvi hatóság közzé teszi, hogy a m. kir. kincstár végrehajthatónak, Dioszegh György végrehajtást szenvedő elleni 135 frt 8 kr. tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a győri kir. törvényszék területén lévő a győri 699. sz. tjkben fekvő 1164. 1165. hrsz. 488. sz. ház és kertnek Dioszegh Györgyöt illető felelő részére az árverést 503 frt 50 krban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1884-ik évi április hó 30-ik napján délelőtti 9 órakor a győri kir. törvényszéknek tkvi hivatali helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. 60. t.-cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügy miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Győri kir. törvényszék mint tkvi hatóság 1883-ik évi december hó 20-ik napján.

Martonfalvay,
 elnök.

Hoffmann,
 jegyző.

RUMBOLD B.

*zászló és díszítési cikkek gyára Budapest, múzeum-körút 29. szám.
Alapítva 1842-ben.*

Választási zászlók darabja 40 krtól 10 forintig.

Jelvények 1000 db 5 frttól feljebb.

Részletes árjegyzék bérmentve.

Diszítési cikkek, u. m.: lobogók, zászlók, czimerek, lampionok, léggömbök, transzparenszek, tűzijátékok, stb.

Külön képes árjegyzék bérmentve.

SCHANNEN ALAJOS

fűszer-, gyarmat- és csemege-kereskedő,

Győrött, felső Duna-utca 9. sz.

Ajánlja a n. é. közönség figyelmébe dusan fészereelt raktárát, fűszer-, gyarmat- és csemege-árúinak, úgy szintén mindennemű gazdasági vetőmagvakat, az utolsó terméskből, legjobb minőségben és a legjutányosabb áron.

Mély tisztelettel

SCHANNEN ALAJOS,

Van szerencsén a n. é. közönségnek tudomására hozni, hogy üzleti helyiségünket

április 1-től király-utca 12-ik szám

alá helyeztük át.

Mint hogy az ottani üzletünket egészen újjan fogjuk berendezni, a mostani áruraktárunkat tetemesen leszállított áron eladásra bocsájtjuk.

Téli, tavaszi és nyári ruhakelmékből egy nagy mennyiséget állítottunk össze:

ezelőtt **40-50**, most **20-25 kr.**, **kartonok** ezelőtt **30-35**, most **16-20 kr.**

Férfi-íngék 1 frttól feljebb.

A nagyérdemű közönség becses figyelmét az árukba bocsájtottakra ezennel felhívjuk.

Tisztelettel

Posch és társa

dírat- és vászonkereskedése,
győri első takarékpénztári épületben.

Schwarz Károly,

norinbergi-, varrógép-, házi-távírók, rövidárak- és díszmű-kereskedésében

GYŐRÖTT, Kazinczy-utca 21. sz.

Varrógépek legelső minőségben, főképen **finom Singer-félék** a legutóbbi találmány és javításokkal ellátva, minden, bármely oldalról ajánlott gyártmányokat felülmúlnak, tetemesen leszállított áron **1 forint** beti részletfizetés mellett, egyedül alulírtul kaphatók. Minden **Singer-gép**hez olyan **hajócska** adatik, melyet **befűzni** nem kell; ezen új szabadalmazott hajócska, az eddigi már ismert javításokkal kapcsolatban nagy előmenetelt és kényelmet tanúsít és a legháladosabb eszköz minden családi szükségletek közt. Az **egyéb szerkezetű varrógépek** ugymint **varrógéptük** és **orsócézernákkal**, úgy mint eddig, legjobb minőségben raktárom dúsan felszerelve van.

Szobatelegrafok oly teljesen összeállítva, hogy **bárki által** könnyen alkal-mazható, **világos utasítással**, **3 szobára**, **100 mtr. sodrony**, az elemekhez való csinos és ezélszerű szekrény, **finom csengő** és **eleiántcsontgombos nyomók (Tasster)** a posta csomagolással együtt **13 frt 26 kr.** ér utánvét mellett szétküldetnek, minden további szobára való szükséglet **2 frt 25 krral** több. Nagyobb és komplikáltabb vezetékek, a szoba-telegraf által ellenőrizhető készletek ajtók, pinczék vagy épületeket bármilyen távolságban ellenőrizni, **telefonok**, **tűzjelzők** és egyéb ezen szakmába vágó elektromos vezetékek, **teljes garancia mellett** székértelemmel készítettnek. Továbbá ajánlja a nagyrabesült közönségnek a raktárban folyton legelső minőségben lévő ismert árucikkeiket **dus választékban** és tetemesen leszállított áron.

Kiváló tisztelettel

SCHWARZ KÁROLY, Kazinczy-utca 21.

